

[Ragnhild Andersen.]

højtærede indenrigs- og boligminister opererer med, når han er på grundejermøder.

Heroverfor har De samvirkende Lejerforeninger fremlagt resultatet af en foretagens undersøgelse af 67 større ejendomsselskabers driftsregnskaber for årene 1938—47, der viste, at disse ejendomme i de nævnte 10 år gennemsnitlig gav ejerne et årligt udbytte på 8,5 pct., for året 1947 8,2 pct., og man har kunnet henvisne til, at det ved en senere undersøgelse, som boligministeriet har ladet foretage i efteråret 1949 på grundlag af en række ejendomsregnskaber, som grundejerorganisationerne har fremlagt, er blevet fastslået, at der i 1948 har været et fald i grundejernes driftsudgifter, således at de har forøget deres udbytte i forhold til året forud. Desuden har man på grundlag af oplysninger i statstidende om en række ejendomssalg kunnet påvise, at der siden 1939 er sket en sådan forøgelse af ejendommens salgsværdi, at grundejerne har forøget deres kapital i ejendommene med gennemsnitlig 67 pct.

At ejendommene købes til stadig stigende priser, priser, der ligger væsentligt over ejendommens vurdering til ejendomsskyld såvel i 1939 som senere, fremgår med al ønskelig tydelighed af en undersøgelse foretaget på grundlag af statstidende og omfattende ejendomssalg med købesum på over 100 000 kr., der har fundet sted i København i de første 3 uger af maj 1951. Der er ikke medtaget industrigrunde o. lign. samt de ejendomme, der ikke har kunnet identificeres i vejviseren for 1940, hvorfra ejendomsskylden er hentet. Denne undersøgelse viser følgende tal:

	Ejendomsskyld	Salgssum
Ahlefeldtsg. 22—24.	144 000	170 000
Dannebrogsg. 52 . . .	140 000	195 000
Flensborgg. 23—25.	164 000	219 000
Marstalsg. 10 m. fl..	245 000	290 000
Ndr. Frihavnsq. 55		
—57	215 000	270 000
Flensborgg. 40	196 000	235 000
Oehlenschlägersg. 25	80 000	108 000
Polensg. 18—20	110 000	159 000
Ravnsborgg. 18	240 000	292 000
Rymsg. 9	110 000	119 500
Strandboulev. 214 . .	245 000	300 000
Svendsg. 1	190 000	285 000
Sverigesg. 7	100 000	128 000
Vigerslevv. 50 A og B	115 000	163 500
Østerbrog. 104—06.	1 280 000	1 600 000

Ialt en ejendomsskyldvurdering på 3 575 000 kr. og en samlet salgssum for disse ejendomme på 4 534 000 kr. Overalt kan der konstateres store konjunkturgevinster, og da egenkapitalen, som får del i denne gevinst, er ca. 25 pct. af den samlede værdi, bliver der gevinster af en størrelsesorden af 100 pct. Det ville synes såre rimeligt, om staten ved beskatning inddrog disse gevinster til fordel for bolig- og saneringsformål. Det er på denne måde fastslået, at det stadig er og af køberne anses for at være en god og udbyttegivende pengeanbringelse at besidde ejendomme.

Endelig har man på grundlag af den offentligt tilgængelige statistik over huslejens størrelse påvist, at huslejen ikke, som af grundejerne hævdedet, har været uforandret igennem de sidste 10 år for de 700 000 lejligheder, som man kræver lejeforhøjelse for, men at der ved lovlige og ulovlige overenskomster med lejerne er gennemført lejeforhøjelser, der gennemsnitlig andrager 5 pct. i hovedstaden, 14 pct. i provinsbyerne og 21 pct. i landdistrikterne.

En oplysning er det også, nar talen er om de hårdt ramte og hårdt stillede grundejere, at store ejendomme for tiden opkøbes af de store forsikringsselskaber til meget høje priser. Før krigen var den almindelige salgssum for ejendomme ca. 10½ gang lejen, og i øjeblikket ansættes den til at være omkring 12 gange lejen. De store forsikringsselskaber opkøber i denne tid store ejendomme for en købesum på fra 12½ gang lejen helt op til 14 gange lejen. Jeg vil gerne bede den højtærede minister om at give en forklaring herpå. Hvad er det for årsager, som gør, at de store forsikringsselskaber opkøber ejendomme? Der findes to årsager, eller tre, kan man vel sige: at forrentningen er tilfredsstillende, at pengene er sikkert anbragt, og at man forventer en lov og højere husleje, hvorved forrentningen kan stige yderligere. Andre forklaringer kan der næppe gives på disse opkøb til en pris, der ligger over den almindelige købesum for ejendomme.

Bestræbelserne fra regeringens side for at skaffe grundejererhvervet forøgede indtægter på basis af udokumenterede og ubeviste henvisninger til dårlig forrentning er jo i direkte modstrid med regeringens almindelige politik. Hvorfor hører vi ikke her talen om forbrugsbegrænsning? Med forbavelse